

[Dahlggaard.]

Selvfølge, i dette Tremandsudvalg kommer til at sidde 1 Medlem, der er særlig sagkyndigt med Hensyn til Landbrugets Forhold.

Med Hensyn til de Udgifter, som dette Tremandsudvalg vil kunne foraarsage, maa jeg opfatte det saaledes, at Udvalget ikke er et Udvalg bestaaende af 3 Medlemmer, der paa en Maade skal have det som Livsopgave at være sagkyndige paa dette Omraade, men at det er et Udvalg af sagkyndige fra forskellig Side, der honoreres for det ganske bestemte Arbejde, der til enhver Tid bliver udført af dem, og at deres Honorarers Størrelse maa aftales mellem Ministeren og Finansudvalget.

Hvad det indbyrdes Forhold mellem Rigsdagens erhvervspolitiske Nævn og dette Tremandsudvalg angaar, vil jeg gerne gøre opmærksom paa Bestemmelsen i § 3, 2det Stykke, hvori der staar, at Tremandsudvalget

„har til Opgave i det Omfang, det af Ministeren findes ønskeligt, at bistaa denne og det erhvervspolitiske Nævn ved Prøvelsen af Henvendelser fra Erhvervene af erhvervsmæssig Karakter.“

Den højtærede Minister har i et Udvalgs møde givet Udtryk for, at han var af den Opfattelse, som jeg ogsaa er af, at selv om dette Udvalg selvfølgelig sorterer direkte under Ministeren, er det Forudsætningen for den Bestemmelse, jeg her har nævnt, at disse sagkyndige gennem Ministeren vil kunne tilkaldes af det erhvervspolitiske Nævn, naar dette maatte ønske Undersøgelser foretaget eller Bistand af anden Art ydet af disse sagkyndige.

I Anledning af de Bemærkninger, som er fremsat baade af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og det ærede Medlem Hr. Drachmann angaaende de tre Lovforslag, som i Efteraaret blev forelagt af Handelsministeren, altsaa Dumping-Forslaget, Konfektions-Forslaget og Læderbetygnings-Forslaget, vil jeg gerne sige, at naar disse Lovforslag ikke er gennemført, naar Læderbetygnings-Forslaget og Konfektions-Forslaget overhovedet ikke er ført tilbage her til Tinget, ligger deri efter min Opfattelse en Erkendelse af, at de Bestemmelser, der var optaget i disse Lovforslag, var af en saadan Art, at man ikke fra Folketingets Flertals Side har ment at turde gaa til en Gennemførelse af disse Lovforslag i det praktiske Liv. Og herigennem er jo paa den skønneste Maade understreget Berettigelsen af den Kritik, vi fra vor Side fremsatte paa dette Omraade ved Sagerens første Behandling.

**Handelsministeren (Slebsager):** Jeg kan tiltræde det af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag, og jeg betragter Lovforslaget i den Skikkelse, det derefter foreligger i, for en Udvidelse af det Lovforslag, jeg forelagde i Efteraaret, et Lovforslag, som jo gik ud paa at skulle kunne imødegaa unfair Konkurrence, naar den kom udefra. Lige saa vel som vi har Foranstaltninger mod unfair Konkurrence her i Landet, burde vi efter min Opfattelse have Foranstaltninger mod unfair Konkurrence, naar den kommer udefra, og der er intet som helst i Vejen for, at det kan finde Sted gennem dette Lovforslag. Det Tremandsudvalg, som stadig findes i Lovforslaget, vil, hvis der kommer Henvendelser fra Erhvervene, som der staar, „af erhvervsmæssig Karakter“ — og de kan jo ogsaa i høj Grad være af erhvervsmæssig Karakter, naar de vedrører Dumping og den Art Ting —, staa til Ministerens Raadighed til Undersøgelse af disse Forhold.

Det er rigtigt, som det er fremhævet af to ærede Talere, at Udvalget efter Lovforslaget, som det nu foreligger, ikke har nogen Ret til at gøre Indstilling til Ministeren. Det er et rent Undersøgelse-udvalg, som kan afgive sin Beretning, men som ikke har Ret til at gøre nogen Indstilling. Men saaledes som Forhandlingerne har formet sig med Hensyn til Oprettelsen af et erhvervspolitisk Nævn fra Rigsdagens Side, finder jeg det naturligt, da dette Nævn jo skal have Ret til at gøre Indstilling til Ministeren, at Indstillingsretten er taget fra Tremandsudvalget og lagt over i det erhvervspolitiske Nævn.

For øvrigt fandtes Forslaget om et Femtenmandsudvalg, nedsat i Henhold til Grundlovens § 45, ogsaa i det oprindelige Lovforslag, men det var et Udvalg, som kun havde til Opgave at modtage Meddelelser fra Ministeren angaaende de Undersøgelser, som var foretaget af Tremandsudvalget. Nu ligger Forholdet saaledes, at dette Femtenmandsudvalg, der nedsættes med erhvervspolitiske Formaal for Øje, faar en selvstændig Opgave; det kan modtage Henvendelser fra Erhvervene og Oplysninger fra Regeringen af erhvervsmæssig og handelspolitisk Karakter; det kan overveje Foranstaltninger, som maa skønnes paakrævede til Fremme af danske Erhvervsinteresser og danske Produkters Afsetning i Udlandet o. s. v., og det faar, som sagt, Ret til at gøre Indstilling til Ministeren.

Hvad Tremandsudvalget angaar, forstaar jeg det saaledes, at man fra alle Sider opfatter det som et Udvalg, der staar